

בהמה המקשה פרק רביעי חולין

עה

עין משפט נר מצוה

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

בשחיטה יבישתא. עסקין שלא ילא ממנה דס שאף אמו לא הוכשרה ולהאי תנא שחיטה בלא דס לא מכשרה ודלא כרבי שמעון : מאן תנא . דממני ליה אע"פ שהוא חי : מטמא טומאת אוכלין . בן פקועה ואפילו חי אס געט בטומאה : ולר"י ספסר . דכרי גופי ניהא אלא

[תוספתא פ"ד]

[בס איתא רבי אומר]

עוקלין פ"ג מ"ח

[לעיל מב. וצ"ל]

שיטת מקובצת
[א] הני מילי בהמה דיש
במינה שפחות אבל דנים
דאין במינה שפחות אימא
לא תיקר : [ב] מה חלב
ושהי כליות . ג' ב עיין
חוס' ובהים דף ט"ז
ע"א : [ג] שאין ת"ל
ופה שלמים : [ד] ויצא
לאויר העולם דאין איסור
חלב :

גליון הש"ס
גב' רבא אמר לרבי
המחיר . ע"י בביק
דף מז ע"א חוס' ד"ס
מ"ט : בעין בשפסא
אות ד' מ"ו פ"ז ונה"ל
מחלוקת אסורות . שם
איתא בביבין דחלבו
חלב חיה :

[עו' חוס' כדיוות כג:
ד"ס בולגות]
[לעיל ע"ד.]

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

נא א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יו יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

מאי בינייהו דג מקרטע . לכו בין רבי עקיבא וב"ה קא בעי
דמחלוקתן מפורש בהדיא דלכ"ה דוקא משימושו אלא בין
בית שמאי לרבי עקיבא קאמר דתרווייהו מחיים מטמו ומפרש דלכ"ה
בינייהו דג מקרטע פירוש שקופץ ומדלג בחוץ לבית שמאי טמא
ולרבי עקיבא טהור כיון דלס וזרקו

בשחיטה יבישתא ודלא כרבי שמעון מאן תנא
עבר בגרה הוכשר הלך לבית הקברות
נמא אמר רבי יוחנן רבי יוסי הגלילי היא
דתניא *רבי שמעון בן אלעזר אומר משום
רבי יוסי הגלילי מטמא טומאת אוכלים וצריך
הכשר *וחכמים אומרים אינו מטמא טומאת
אוכלין מפני שהוא חי *וכל שהוא חי אינו
מטמא טומאת אוכלין ואודא רבי יוחנן
למעמיה דאמר רבי יוחנן רבי יוסי הגלילי
וב"ש אמרו דבר אחד רבי יוסי הגלילי הא
דאמרן ב"ש *דתנן דגים מאימתי מקבלין
טומאה ב"ש אומרים משיצודו וב"ה אומרים
משימיתו רבי עקיבא אומר משעה שאין
יכולין לחיות מאי בינייהו אמר רבי יוחנן דג
מקרטע איכא בינייהו בעי רב חסדא 'נולדו
בדגים סימני טרפה מהו תיבעי למ"ד *טרפה
חיה ותיבעי למ"ד טרפה אינה חיה תיבעי
למ"ד טרפה חיה בהמה הוא דנפישא חיותה
אבל דגים דלא נפישא חיותיהו לא או דילמא
אפי' למ"ד טרפה אינה חיה הני מילי [א] בהמה
דייש במינה שחיטה אבל דגים דאין במינן
שחיטה (אימא) לא תיקו המילה נפל רבי
יוחנן אמר 'חלבו כחלב בהמה ורבי שמעון
בן לקיש אמר חלבו כחלב חיה רבי יוחנן
אמר חלבו כחלב בהמה אוירא גרים רבי
שמעון בן לקיש אמר חלבו כחלב חיה
חדשים גרמי איכא דאמרי כל היכא דלא
כלו ל' חדשי לא כלום הוא כי פליגי היכא
דהויש ידו למעי בהמה ותלש חלב של
בן מ' חי ואכל רבי יוחנן אמר 'חלבו כחלב
בהמה חדשים גרמי רבי שמעון בן לקיש
אמר חלבו כחלב חיה חדשים ואוירא גרמי
איתיביה ר' יוחנן לרבי שמעון בן לקיש [ג] 'מה
חלב ושתי כליות האמורות באשם מוצא
מכלל שליל אף כל מוצא מכלל שליל
בשלמא לדידי היינו דאיצטרך קרא למעושי
אלא לדידך אמאי איצטרך אמר ליה מעמא
דידי נמי מהבא ואיכא דאמרי איתיביה רבי
שמעון בן לקיש לרבי יוחנן מה חלב ושתי
כליות האמורות באשם מוצא מכלל שליל
אף כל מוצא מכלל שליל בשלמא לדידי
משום הכי מעמיה רחמנא אלא לדידך
ליקרב א"ל מירי דהוה אמוסר זמן אמר רבי
אמי השוחט את הטרפה ומוצא בה בן מ' חי
לדברי האוסר מתיר לדברי המחיר אוסר רבא
אמר 'לדברי המחיר נמי מותר ד' סימנין
אבשר ביה רחמנא אמר רב חסדא השוחט את

בשחיטה יבישתא. עסקין שלא ילא ממנה דס שאף אמו לא הוכשרה ולהאי תנא שחיטה בלא דס לא מכשרה ודלא כרבי שמעון : מאן תנא . דממני ליה אע"פ שהוא חי : מטמא טומאת אוכלין . בן פקועה ואפילו חי אס געט בטומאה : ולר"י ספסר . דכרי גופי ניהא אלא
לר' יוסי הגלילי מטמא מחיים וכרבנן
דמתניתין לא אוקמה ונימא לדידהו
כבשרא בדיקולא דמאי דקסבר רבי
יוחנן אפילו רבנן דפליגי אדכרי יוסי
הגלילי בטומאה כבירא לאו כרבנן
דמתניתין בשחיטה ואפילו הכי לא
מטמו מפני שהוא חי ולאו בפלוגתא
דכרי מחיר רבנן דמתניתין קמפולגי:
ואודא רבי יוחנן לטעמיה. מדקאמר
רבי יוחנן רבי יוסי הגלילי וביט שמאי
המטמא דגים מחיים אמרו דבר
אחד שמע מיהא רבנן דמתנהיב בכן
פקועה לאו משום דס"ל דטעון
שחיטה כר"מ דאי טעמיהו משום
דטעון שחיטה הוא אינה נמי בדגים
ללא טעון שחיטה מדרו דמטמו
כב"ש והכי משמע דרבי יוסי הגלילי
דב"ש חרף : משילודו . דכיון דאין
טעון שחיטה הרי הן במחיים :
מקרטע . מפרש רבנן שיש בו
כסלע וזין סנפיריו דתו לא חי
כדאמרין במסכת שבת (דף קז:) :
נולדו בדגים סימני טרפה. כגון ניקבו
מעין לרבי עקיבא : מהו . שטמא :
אכל דגים דאין במינן . טרפות לא הוי
טרפות לגבייהו כמיתה : טעילה נפל .
בהמה המפלת : חלבו כחלב בהמה .
בכרה : כחלב חיה . ואין בו אלא
איסור נבלה שאין שחיטתו מטהרתו
אכל חלבו כבשרו : אוירא גרים .
לשויה בהמה וכיון דנולד מיתסר ואפי'
לרבי יהודה דאמר לעיל (דף עז.) חלבו
מותר התם הוא דלא ילא לאויר : חלבו
כחלב חיה חדשים נמי גרמי . דחדשים
ואוירא בעינן : דשוחט ידו כו' חדשים
גרמי . וכיון דכלו לו חדשיו חלבו אסור
ומיהו כי שחטה לאמו שרי ליה רבי
יהודה מכל צבהמה תאכלו : מה חלב
ושתי סכילות כו' . בחורת כהנים
שניה בשלמים את כל החלב אשר על
הקרב ולא את השלל יכול לא יהא
בעוט ואזכרה אלא ביה בעומד
והקרב כשהוא אומר חלב ושתי סכילות
באשם שאין ח"ל [ג] דמה שלמים שאין
כל מינן טעון אליה הרי הן טעונין
חלב ושתי סכילות באשם שכל מינן
טעון אליה אינו דין שיעטון חלב ושתי
סכילות ומה תלמוד לומר אלא לומר
בן מ' חלב ושתי סכילות האמור
לשם מולא מכלל שליל חלב זה מולא
מכלל חלב שליל שאין יכול לומר חלב
שליל יקריב הגמול באשם שהרי אין
אשם נקבה : אף כל . אפילו בקרבנות
הבאין נקבה חלב האמור בן מולא
מכלל שליל : בשלמא לדידי . דאמינא

רבינו גרשון

בשחיטה יבישתא ודלא
כר"ש . כלומר מה
דאמר' עבר בגרה
הוכשר ואי לא הוכשר
לא נמא דשחטו את
אמו ולא יצא ממנה דם
ולא הוכשר הוויב דרם
אמו ודלא כר"ש דאי
כר"ש הא ס"ל אע"ג
דלא יצא ממנה דם אין
צריך הכשר : מאן תנא
עבר בגרה הוכשר הלך
בבית הקברות נמא
כו' . כאוירא דעלמא
דלא חשבוני אלא חשבו
בשאר אוכלין דעלמא :
דג . מאימתי מקבל
טומאת אוכלין . דג
פקועה איכא בינייהו
דג ספרה לב"ה אין
מקבל טומאת אוכלין
עד שימורו ור' עקיבא
סעשה שאין יכריזין
לחיותי מקבלין טומאת
אוכלין : נולדו בדגים
סימני טרפה. אחת מ"ח
טרפות מהו שיטמא
טומאת אוכלין. אבל דגים
דלא נפישא חיותיהו
לא ושהיה שטלדו בו
סימני טרפה. מספאין
טומאת אוכלין : או
דלמא אפי' למאן דאמר
פירא אינה חיה. כלומר
הני מילי בהמה דנולדו
בה אפרי' דאמר ר' יוחנן
חשובה חיה דאיהא
דאיהא לשחיטה ויכין
דאיהא ראויה לשחיטה
חשובה סתא אבל לענין
דגים אינן חשובין מחין
עד שימורו : מה חלב
ושתי כליות האמורין
באשם . כלומר דאשם
אינו אלא זכר וזכר אין
ל' שליל אף כל מוצא
מכלל שליל דאין ראוי
לנבי מוכה אימורין
דשליל בשלמא לדידי היינו דאיצטרך קרא למעושי ופשיטא דלית
דאין נמי פסול : לדברי האוסר מתיר לר"ס דמחיר דאמר ר' יוחנן
דלרבי האוסר מתיר לר"ס דמחיר דאמר ר' יוחנן דלרבי האוסר מתיר לר"ס דמחיר דאמר ר' יוחנן
דלרבי האוסר מתיר לר"ס דמחיר דאמר ר' יוחנן דלרבי האוסר מתיר לר"ס דמחיר דאמר ר' יוחנן

למעלה במתניתין קתני
ארכובה ומצומת הנידים
ומי איכא מידי דאילו קא
קתני וכן שצ"ל צומת
מעליו הן צומת הנידים.
היבא